

Steffi de Pous

Achtbaan van ellende

Steffi de Pous (Because We Carry)
over haar rehabilitatie

Door: Floris Kappelle

15-05-2025

Goede Doelen Interview

Hoe ga je als goed doel om met online laster, reputatieschade en cancelcultuur? Welke stappen kun je nemen om de negatieve gevolgen van onjuiste mediaberichtgeving te beperken? Ook niet onbelangrijk: hoe betrek je donateurs en fondsen bij het rechtzetten van onwaarheden en het herstellen van vertrouwen?

Het overkwam voormalig presentator Steffi de Pous, *founding director* van Because We Carry (BWC), de organisatie die sinds 2015 moeders met kinderen op de vlucht bijstaat. Een terugblik op een achtbaan van ellende die begon als een humanitaire hulpactie voor mensen in nood. Tien jaar geleden werd De Pous getroffen door het enorme leed van veelal Syrische vrouwen die met kleine kinderen aanspoelden op de stranden van het Griekse vakantie-eiland Lesbos. De hulpkreten lieten haar niet onberoerd. Met een stel opgetrommelde vriendinnen uit haar netwerk besloot ze te gaan helpen. Goederen en geld werden ingezameld, vliegtuigen geregeld en de groep reisde af om ter plaatse noodhulp te verlenen.

In de maanden die volgden werd een ingenieus systeem opgetuigd om zoveel mogelijk mensen te helpen in de frontlinie. Zo groeide BWC uit tot een professionele organisatie met ANBI-status. Jaren later begonnen een paar voormalige vrijwilligers verhalen te vertellen over hoe het in de beginfase zou zijn toegegaan. Het enthousiasme van De Pous werd echter niet unaniem goed begrepen en er verscheen laster op sociale media. Het platform voor onderzoeksjournalistiek *Follow The Money (FTM)* werd getipt en publiceerde vervolgens een artikel dat volgens De Pous de feiten niet correct weergeeft. Maar het kwaad was al geschied.

Vertekend beeld

In 2022 mocht De Pous zich nog door ABN Amro laten huldigen als ondernemster van het jaar in de categorie Filantropie. Intussen kreeg zij het zwaar te verduren door een hetze waarmee zelfs het CBF, de Belastingdienst, de bank en de gemeente werden belaagd. Achter die hetze zat dat groepje ex-vrijwilligers die in de chaotische begindagen op Lesbos meemaakten hoe alles ad hoc werd geregeld.

De Pous: 'Het ging toen om duizenden maaltijden, draagdoeken, hulpgoederen en schoenendozen vol bonnetjes. Dagelijks kwamen er vluchtelingen aan die niks hadden. Ja, kleine kinderen en honger. In zo'n crisissituatie gebeurt van alles. Je staat letterlijk in de shit, er zijn sterfgevallen, schrijnende toestanden. Ik heb toen vast wel eens op een paar lange tenen getrapt. En dan die dreigmails op de socials.'

Let wel: zeven jaar na dato. Dieptepunt: openlijke geweldpleging en dat artikel in *FTM*. Daarin rijst volgens haar een vertekend beeld op door te suggereren dat de werkwijze uit 2015 nog steeds de norm zou zijn. In werkelijkheid werkt BWC vanaf 2016 met een solide financiële structuur en een transparante administratie.

Overwinning

De valse beschuldigingen gingen door mijn hart, aldus De Pous. 'Dan moet je je verweren en ga je je verdiepen in de oprichting van andere charity's zoals Artsen Zonder Grenzen en Stichting Vluchteling. Je ontdekt dan dat iedereen is begonnen met een mentaliteit van aanpakken, niet lullen maar poetsen en dozen met bonnetjes. De aantijgingen over "slordige omgang met donaties" (*FTM*) betreffen die beginperiode. Zoiets komt hard aan als je het beste voor hebt met je medemens.'

Naar de oorzaak van alle beschuldigingen blijft het gissen. De Pous: 'Het was dan ook onbegrijpelijk dat *FTM* in juli 2024 het artikel opnieuw deelde via een link op de sociale kanalen. Inmiddels waren er namelijk nieuwe feiten boven tafel gekomen die de beschuldigingen weerlegden, op basis van onderzoek uitgevoerd door ABN Amro en de ANBI-afdeling van de Belastingdienst.' *FTM* leek deze informatie te negeren.

Reden voor BWC een klacht in te dienen bij de Raad voor de Journalistiek (RvdJ). De Raad oordeelde echter dat het hier geen herpublicatie betrof en dat de inhoud niet zou worden beoordeeld in verband met het verlopen van de termijn. Wel werd vastgesteld dat *FTM* BWC in juli 2024 niet had mogen beschuldigen, aangezien de genoemde onderzoeken door de instanties positief waren afgerond. Een belangrijke overwinning voor BWC, aldus De Pous.

‘Ruimhartig publiceren’

Inmiddels heeft *FTM* recent, na enig aandringen, op minimale wijze gereageerd op de uitspraak van de RvdJ. Terwijl de Raad *FTM* juist had geadviseerd om ‘de conclusies van de RvdJ ruimhartig te publiceren’. Geen excuses. *Sorry Seems To Be The Hardest Word*, zong Elton John al in 1976, wellicht onbekend bij *FTM*.

Een gemiste kans om te tonen dat het volstrekt onnodig was om BWC door het slijk te halen? De Pous: ‘Je vraagt je af waarom een gerenommeerd medium als *FTM* roddels en *clickbait* deelt zonder gedegen onderzoek? Wilden ze makkelijk scoren? Waarom zou je een eenzijdig en tendentieus artikel publiceren en het vertrouwen in een stichting als BWC willen schaden?’ Vragen waarop antwoord is uitgebleven.

Herstel van vertrouwen

Negatieve berichtgeving kan elke stichting treffen. De Pous wil daarom haar ervaring delen met andere goede doelen: ‘Je goede naam staat op het spel, je bankrekeningen gaan *on hold*, je bent fulltime bezig met crisismanagement. Nog los van intimiderende dreigpamfletten op het raam van ons kantoor, een wc vol poep voor onze deur, gesprekken met stakeholders achter je rug in plaats van met mij. Je krijgt te maken met enorme schade. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard, dus opklimmen uit dergelijk kafkaëske situaties kost veel tijd.’

Uiteindelijk staat er een *case* zonder winnaars. ‘Mijn advies zou zijn als dit je overkomt: consulteer ten eerste je Raad van Toezicht, bestuur en juridisch adviseur. Zoek vervolgens uit wie je aanvalt en waarom. Overweeg dan of je met die persoon aan tafel gaat. Kijk, van kritiek kun je leren, maar negativiteit moet je neutraliseren. Dat vergt moed. Ook om in gesprek te gaan met je donateurs, fondsen en stakeholders. En wellicht een crisisstrategie om verdere stappen te bedenken. Herstel van vertrouwen is cruciaal.’

Reputatieherstel

De hele affaire is De Pous niet in de koude kleren gaan zitten. Met steun van haar RvT volgtze echter ongebroken haar hart en blijft ze de stichting runnen met volle overtuiging. Gerehabiliteerd door alle onderzoeken werkt BWC nu aan reputatieherstel, een zware opgave voor een kleine stichting. ‘Ik blijf mij hard maken voor het lot van moeders met kinderen op de vlucht.’

Tot slot

Because We Carry hielp sinds 2015 liefst 250.000 moeders met 4 miljoen maaltijden, 17.000 kinderwagens, 173.000 winterjassen, 3 miljoen bananen, 640.000 luiers, 103 vrachtwagens vol noodgoederen.

Reactie *Follow The Money* per e-mail aan Steffi de Pous:

'Zoals u terecht constateert hebben wij in het door u betwiste artikel een verwijzing toegevoegd naar de uitspraak van de Raad. Daar zullen wij het bij laten.'

De uitspraak van de RvdJ is hier na te lezen: <https://rvdj.nl/2025/5/>